

G.C.S.H. 'Ut Lex Omnibus Discetur'

'Censuur'

Een macht verbiedt in Nederland geen expressies. Expressie is namelijk een fundamentele vrijheid. In beginsel bemoeien de beheerders van een platform of soortgelijks zich niet met wat er geplaatst wordt: een platform is primair toegangsverschaffer voor het uitwisselen van informatie en heeft niet noodzakelijk iets met de inhoud van doen. Echter, soms menen de beheerders dat zij zich wel met de inhoud mogen bemoeien, omdat sommige inhoud niet in overeenstemming is met (on)bepaalde regels. Zij kunnen zich, door hun machtspositie, verheffen van toegangsverschaffer naar machtspersoon die toegang voor de ander, dus de primaire taak, preventief of repressief weigert: censuur genaamd.

Redenen voor het zichzelf verheffen in een machtspositie, en de deprivering die daarbij belemmering van informationeel verkeer bewerkstelligt, zijn: vrezen voor de ondermijning van het gezag, óf het beschermen van de burger, waarbij deze als te onverantwoordelijk of te ontvankelijk voor het gecensureerde wordt gezien.

Vrezen voor ondermijning van het gezag was de voornaamste reden dat boekdrukkunst werd verboden. De positie van de machthebber werd geprevaleerd boven vrijheid van expressie en gebruikt om de informatie die het volk tegen haar zou kunnen keren aan banden te leggen. Dit is in veel landen nog aan de orde van de dag. In Noord-Korea worden publicaties geweerd, omdat de machthebber vreest voor verandering van het wereldbeeld en dat zou het gezag kunnen ondermijnen. In Nederland is deze verschijning van censuur weinig aanwezig.

Beschermen van de burger is echter een reden van censuur die in Nederland, onwettig weliswaar, menigmaal wordt toegepast. Soms wordt gecensureerd door de gemachtigde. Bij informationele censuur eigent de toegangsverschaffer zich de macht toe, omdat de informatie de personen aan wie het gericht is niet mag bereiken. De beschermde wordt, zonder dat hij dat wil of er inspraak in heeft, als een kind beschermd voor invloeden van het gecensureerde. De beschermde is of zou blijkens het handelen van de gemachtigde dus niet zelf bestand zijn tegen de invloeden die gecensureerd worden. Een voorbeeld hiervan is: media gericht op kinderen wordt gecensureerd op geweld en seks. Hierbij wordt de beschermende houding gerechtvaardigd, omdat het voor kinderen is en deze onverantwoordelijker en ontvankelijker zijn met betrekking tot informatie.

Soms wordt bij volwassenen een facebookpost gecensureerd, omdat de ontvangers, volgens de censuurplegers, niet bestand zijn tegen de invloeden die het teweegbrengt. De censuurplegers ofwel informationeel transporteurs, die ongerechtvaardigd hun macht gebruiken, prevaleren hun bescherming voor de onbehoorlijke informatie, die bijvoorbeeld niet binnen het refo Paradigma zou passen, boven de verrijking van de academische geest. De, in hun opzicht, anomalie wordt dan ook daarom geweerd. Het zwarte kousen-kader laat zich immers niet zomaar verschuiven: onbehoorlijke meningen die geestverrijkend en interessant kunnen zijn worden vaak afgedaan als: niet onze stijl of te schurend. Een geestverrijkende facebookpost zou namelijk het wereldbeeld kunnen aantasten en dat is een angst van veel mensen. De refo ziet zich vaak als de iets minder gecensureerde versie van Jezus' menselijke zijn op aarde en heeft daardoor volgens zichzelf een vrij correct wereldbeeld, dat niet zomaar aangetast kan en mag worden. De sharia van mannenbroeders is dan ook omlijst met angst en behoeft derhalve bescherming. Soevereiniteit in eigen kring wordt hiermee tevens met

G.C.S.H. ‘Ut Lex Omnibus Discetur’

voeten getreden, indien de gemachtigde zich als gerechtvaardigd gemachtigde ziet: een levenskring dient namelijk zelf te bepalen wat zij plaatst, daar moet een (on)gerechtvaardigd gemachtigde zich niet in mengen. Abraham Kuyper draait zich om in zijn graf.

Hitler verbood expressie die overwegend positief was over een ander ras dan het blanke. Hij wilde hiermee dergelijke geestverrijkende invloeden die niet strookten met zijn wereldbeeld beperken. Net als de refo, en in het bijzonder de beheerders van de C.S.F.R. Facebookgroep, vindt amicus Adolf^[1] dat macht gerechtvaardigd is om een wereldbeeld in stand te houden en het onbehoorlijke, althans wat hun interpretatie daarvan is, te censureren. Amicus Adolf is een voorbeeld voor velen blijkt maar weer.

Minzame knik,

Heer Everts

[1] Wegens censuur van de DC commissie behoeft dit extra uitleg. Hiermee wordt ondubbelzinnig wijlen Adolf Hitler bedoeld.

